ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 110 (1379) | СУБОТА, 16 мая 1931 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менгаркому ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . 3 р. 60 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 908.
ГОД ВЫДАНЬНЯ XI.

Кошт асобнага №—2 кап.

Адкрыўся 1-ы Ўсебеларускі дэткораўскі зьлёт

Учора, а 7-й гадзіне ўвечары ў памяшканьні клюба працасьветы адкрыўся 1-ы Ўсебеларускі дэткораўскі зьлёт.

Пад гучныя воплескі абіраецца рабочы і ганаровы прэзыдыум. У склад апошняга абіраецца політбюро ЦК УсеКП(б), сэкратар ЦК УсеЛКСМ т. Косараў, М. Горкі, рэдактары газэт „Правда“—т. Савельеў і „Комсомольской Правды“ т. Троіцкі.

Ад імя культпропа ЦК КП(б)Б зьлёт вітае т. Курцік, ад дэткораў Зах. вобласьці т. Дзякоў.

Пасьля прывітаньняў з дакладам аб задачах піонэрарганізацыі, выходзячы з рашэньняў апошніх зьездаў комсамола выступіў старшыня ЦБ ДКО тав. Гайдуковіч.

Першы зьезд рэвалюцыйнага авангарду працоўнае моладзі Заходняй БЕЛАРУСІ

ВІЛЬНЯ. На тэрыторыі Заходняй Беларусі ў сярэдзіне красавіка 1931 г. адбыўся першы зьезд КСМЗБ.

На зьезд зьехаліся 22 дэлегаты ад усіх мясцовых організацый.

Ва ўмовах глыбокага падпольля, пры вялікім энтузіязьме, бальшавіцкай аднаЛітнасьці ўсяго зьезду, праводзіліся даклады, жывыя дыскусіі, абгаварэньне задач КСМЗБ, выцякаючых з сучаснай міжнароднай сітуацыі і сітуацыі ў Польшчы і Заходняй Беларусі.

На парадку дня стаялі пытаньні:
Справаздача ЦК КПП і ЦК КПЗБ;
Ліст Кім‘у;
Справаздача ЦК КСМП;
Справаздача ЦК КСМЗБ;
Антымілітарысцкая праца і аб барацьбе з ваеннай інтэрвэнцыяй супроць СССР;
Кіраўніцтва экономічнымі баямі рабочае моладзі і профпраца КСМЗБ;
Удзел у кіраўніцтве нацыянал-вызваленчай барацьбою і праца на вёсцы;
Праца сярод дзяцей.
Організацыйныя пытаньні
Пасланы прывітаньні ЛКСМБ, КІМ‘у, ЦК КСМП і інш.
Абраны новы ЦК.

ДА ВЫНІКАЎ ПЕРШАГА

У красавіку 1931 году адбыўся першы зьезд рэволюцыйнага авангарду працоўнае моладзі Заходняй Беларусі—комсамолу. Гэты зьезд у гісторыі рэволюцыйнага руху моладзі, у гісторыі барацьбы комсамолу мае вялізарнейшае значэньне.

Комсамол Заходняй Беларусі не пачынае свайго існаваньня з 1-га зьезду. Ён існуе і вядзе ўпартую барацьбу ўжо каля дзесятка год. Слаўныя баявыя традыцыі барацьбы за аслабаненьне Заходняй Беларусі ад фашысцкай окупацыі Польшчы мае за сабой КСМ Заходняй Беларусі. Ня было такіх выступленьняў працоўных супроць соцыяльнага і нацыянальнага ўціску, дзе ня прымаў-бы актыўнага ўдзелу комсамол, які ва ўмовах жорсткага тэрору вёў і вядзе ўпартую барацьбу за масы працоўнае моладзі.

Крызіс расьце—устоі капіталізму хістаюцца

Зьезд праходзіў у выключна адказных абставінах рэволюцыйнага разьвіцьця, калі хуткім тэмпам нарастаюць прадпасылкі рэволюцыйнага крызісу калі сударгі экономічнага крызісу збураюць асновы капіталізму ў Польшчы. Цяжкасьць глыбокага экономічнага крызісу, цяжкасьць ваеннага рэваншу польскага імпэрыялізму і абвостранага тэрору, якую нясуць працоўныя Польшчы і Заходняй Беларусі, павялічваецца яшчэ колёніяльна-окупанцкай політыкай польскага фашызму.

Асабліва зьверскай эксплёатацыі, экономічнаму і політычнаму ўціску падпарадкваецца працоўная моладзь Заходняй Беларусі. Заміраючая прамысловасьць выкідае вялікія масы моладзі на вуліцу. У Беластоку, напрыклад, дзе раней працавала каля 400 чалавек маладых тэкстыльшчыкаў, у сучасны момант яны ўсе беспрацоўныя. З дзяржаўных прадпрыемстваў, якія працуюць на ваенныя патрэбы і з чыгунак—выкідаецца яўрэйская і беларуская моладзь. У Заходняй Беларусі больш паловы рабочай моладзі—гэта беспрацоўныя. Тыя „шчасьлівычыкі“ з моладзі, якія яшчэ сёньня маюць работу, цягнуць паўгалоднае існаваньне. Іх заработак пры 10--14 гадзінным рабочым дні не перавышае 10 злотых (2 р. 40к.) у тыдзень. Урадавы цэхавы закон ставіць у палажэньне няволь-нікаў свайго гаспадарара працуючых вучняў-падлеткаў. Працуючы першы год бясплатна, другі за 40 грошаў (8 кап.), трэці—за 70-80 грошаў, гэтая частка рабочае моладзі пазбаўлена ўсялякіх правоў быць у рэволюцыйных організацыях, прымушана наведваць ваенныя заняткі і г. д. Сярод вясковай моладзі пануе страшэннае беспрацоў‘е. Дзьве трэція сялянскай моладзі патрабуюць работы. Зямлі няма,—каля 70 проц. яе ў абшарнікаў, асаднікаў і кулакоў. Лесапільныя заводы спыніліся і толькі некаторыя з іх працуюць на ўрадавыя патрэбы. Кахляныя, цагельныя, лясныя распрацоўкі, дзе раней сялянская моладзь часткова знаходзіла сабе работу, зачыніліся, альбо прадпрыемцы больш чым на палову скарацілі работу.

Шалёны тэрор і мілітарызацыя моладзі

Акрамя гэтых матар‘яльных цяжкасьцяй, працоўная моладзь падпарадкваецца самым жорсткім рэпрэсіям. Фашыстыя, соцыял і нацыянал-фашыстыя ўсімі мэтодамі імкнуцца моладзь у першую чаргу ідэолёгічна падпарадкаваць капіталістым і абшарнікам, выхаваць яе ў духу шовінізму і ненавісьці да СССР і БССР. Уся гэтая буржуазная зграя пілсудчыкаў, ППС‘аўцаў, Астроўскі, Луцкевічаў і ўсёй нацыянал-фашысцкай компаніі добра разумее, што пашырыць Польшчу „ад мора да мора“, організаваць паход на Менск і Кіеў магчыма толькі рукамі і крывёю працоўных, а ў першую чаргу моладзі, з якое павінна папаўняцца іх імпэрыялістычная армія. Таму на моладзь ўсё мацней абрушваецца цяжкасьць непасільнага тэрору і мілітарызацыі. Ва ўсіх вучэбных установах уведзена абавязковае ваеннае навучаньне. Рыхтуецца адзяржаўленьне „Стральца“, які абавязковаю ваеннай падрыхтоўкай будзе ахопліваць усю моладзь. Усёй гэтай фашысцкай політыцы барацьбы за моладзь актыўную дапамогу аказваюць беларускія нацыянал-фашыстыя. Яны дапамагаюць граміць нацыянальна вызвалёнчы рух, сотні і тысячы заганяць у турмы, яны сваім узмоцненым паклёпам на БССР і нацыянальную політыку ленінскай партыі ідэолёгічна падрыхтоўваюць захват Савецкай Беларусі, яны дапамагаюць ураду выкачваць з сялян непасільныя падаткі, праводзіць шарваркі і г. д. Акінчыц—гэты пройдоха з быўшай Грамады—сучасны памочнік Луцкевіча і дэфэнзывы, у сваёй брашуры „Чаму так сталася?“ усімі мерамі імкнецца пераканаць працоўныя масы Заходняй Баларусі падначаліцца рабаўнічай інтэрвэнцыянісцкай політыцы польскага фашызму. У Віленскай беларускай гімназіі нацыянал-фашысты Астроўскі організаваў групу з кулацкіх сынкоў, якія адкрыта супрацоўнічаюць з дэфэнзывай. У іх абавязак уваходзіць інформаваць аб „ненадзейных“ элемэнтах, як з асяродзьзя вучняў, так і моладзі тых вёсак, адкуль бяруцца гэтыя кулацкія сынкі. Гэтым мэтодам „выкрылі“ больш 20 чалавек рэволюцыйных вучняў і моладзі, перадалі іх у рукі дэфэнзывы.

На наступленьне буржуазіі і фашызму працоўныя адказваюць контрнаступленьнем

Але ня толькі наступае буржуазія і фашызм. Рабочыя і сяляне, працоўная моладзь на ўзрастаючы соцыяльны і нацыянальны ўціск, на цяжкасьць ваенных падрыхтовак адказваюць шырокім разгортваньнем рэволюцыйнай барацьбы. Цэлы рад фактаў вострых выступленьняў працоўных і працоўнае моладзі супроць беспрацоўя, зьніжэньня зарплаты ў горадзе, зямельнага голаду, падатковага ўціску, абшарніцка-квотніцкай эксплёатацыі ў вёсцы гавораць аб тым, што масы пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі пераходзяць да простага контрнаступленьня супроць усёй сыстэмы фашысцкай дыктатуры. Фронт гэтай барацьбы моладзі пашыраецца ва ўсіх кутках Заходняй Беларусі. Вось некаторыя факты: рабочыя Пінскай запалкавай фабрыкі, дзе працуе 200 чалавек моладзі, далі рашучы адпор супроць павялічэньня рабочага дня. Маладыя будаўнікі і вучні аднаго з тэхнікумаў у Вільні каля паўтара месяца ўпарта баставалі і дабіліся перамогі. У сакавіку 1931 году паўтары тысячы батракоў і сялян Кобрынскага раёну з вялікім удзелам моладзі дэманстравалі супроць беспрацоў‘я, зямельнага голаду і беднаты. У разрастаючыся рух супроць шарваркаў, падаткаў, абшарнікаў і кулакоў уцягваюцца ўсё большыя масы эксплёатаванай сялянскай моладзі. Працоўная моладзь усё больш пазнае сутнасьць і фашысцкую ролю соцыял-фашысцкіх організацый моладзі. У Бельску распаўся ТУР (соцыял-фашысцкая організацыя моладзі), у Белавежы—„Стралец“, у Вільні—50 чалавек адышлі ад „Цукунфта“ (яўрэйская соцыял-фашысцкая організацыя моладзі), у Баранавічах увесь „Цукуфт“ перайшоў у анты-фашысцкі лягер. Засталіся бяз значнага ўплыву ў масах беларускія нацыянал-фашысцкія маладзёжныя організацыі „Гайсак“ і „Будучыня“.

КСМ Заходняй Беларусі расьце і мацнее організацыйна і політычна

Аднначасова, як гэта адзначыў 1-шы зьезд, расьце і мацнее як політычна, так і організацыйна, комсамол Заходняй Беларусі, які за апошні час організаваў і кіраваў шэрагам самастойных выступленьняў працоўнае моладзі. У Вільны комсамольская організацыя ўзмоцнена разгортвае сваю анты-мілітарысцкую дзейнасьць, організоўваючы там дапрызыўнікаў, праводзячы работу сярод солдат. У Берастаўіцах, у адказ на паклёп на СССР і БССР, КСМ організацыя ў 14 вёсках правяла мітынгі протэсту. Ня гледзячы на жорсткі тэрор, прыймаючы форму грамадзянскае вайны, комсамол прыйшоў да зьезду організацыйна ўзмоцненым, аднавіў рад сувязяй на вёсцы; стварыў у некаторых мясцох новыя організацыі.

Разам з гэтым 1-шы зьезд ацаніў становішча комсамолу Заходняй Беларусі, як нездавальняючае, вынік праробленай работы яшчэ надта недастатковым. Ужо адзін той факт, што ўвесь КСМЗБ ня мае больш дзесятка вытворчых ячэек, што ў складзе гарадзкіх організацый яшчэ далёка недастаткова моладзі з карэннай нацыянальнасьці, ясна гаворыць, наколькі КСМ яшчэ далёк ад гушчаў асноўнае масы моладзі важнейшых прадпрыемстваў і маёнткаў, асабліва польскай і беларускай яе часткі, наколькі комсамол у тэмпах сваёй работы яшчэ адстае ад росту рэволюцыйнай барацьбы. Таму перамога гэтага адставаньня стаіць ня толькі ў тэй-жа меры як і раней, але з яшчэ большай вострынёю, у сувязі з нарастаньнем тэндэнцыі рэвалюцыйнага крызісу.

У цэнтры ўвагі работы КСМ ЗБ--барацьба супроць ваеннай інтэрвэнцыі ў СССР

У цэнтры ўвагі работы КСМ ЗБ зьезд паставіў задачу барацьбы з падрыхтоўкай ваеннай інтэрвэнцыі ў СССР. Як практычную задачу ў гэтым зьезд высунуў—стварэньне рэволюцыйнага саюзу навабранцаў і ліквідацыю ўплыву „Стральца“ у масах працоўнае моладзі. „Кожная ячэйка організуе групу навабранцаў“, „у кожнай акрузе—рэволюцыйны саюз навабранцаў“, „кожны комсамолец мае сябра салдата“, „няма працоўнае моладзі, асабліва рабочай і батрацка-бядняцкай у „Стральцы“,—вось лёзунгі баявога дзеяньня комсамолу Заходняй Беларусі ў барацьбе за зрыў інтэрвэнцыі, дадзеныя 1-м зьездам.

Галоўным зьвяном рэволюцыйнай мобілізацыі працоўнае моладзі ў расхістваньні фашысцкай дыктатуры і зрыву інтэрвэнцыі—ёсьць барацьба за штодзённыя патрэбы працоўнае моладзі, на аснове шырокага прыстасаваньня тактыкі адзінага фронту зьнізу. У Заходняй Беларусі гэта азначае: барацьба за дапамогу беспрацоўнай моладзі гораду і вёскі, супроць зьніжэньня заработнай платы, супроць цэхавага закону, супроць падаткаў і шарваркаў, супроць усіх цяжкасьцяй нацыянальнага ўціску. Зьезд даў шырокую праграму кіраўніцтва нацыянальна-вызваленчым рухам моладзі. Галоўнае ў гэтым—разгортваньне масавай барацьбы супроць узмоцненай палёнізацыі, за савецкую школу на роднай мове, супроць разгрому нацыянальна-вызваленчага руху, за ўмасаваньне організацый нацыянальна-вызваленчай барацьбы, за ўзмацненьне імі кіраўніцтва з боку КСМ, супроць актыўных саюзьнікаў польскай окупацыі—беларускіх нацыянал-фашыстых і іх маладзёжных агентаў.

Баявая задача на бягучы пэрыод—падваеньне радоў КСМ Заходняй Беларусі

Ва ўмовах нарастаньня тэндэнцый рэволюцыйнага крызісу, інтэрвэнцыі, якая хутка рыхтуецца і прымежнага становішча комсамолу Заходняй Беларусі, пытаньне сілы, гнуткасьці організацый КСМ, іх сувязі з масамі, хутчэйшай перамогі ў адставаньні КСМ ад росту актыўнасьці мас мае асоба актуальнае значэньне. Працоўная моладзь, ня гледзячы на жорсткі тэрор, ідзе ў рады КСМ. Кобрынская, Глыбоцкая і Ула-а-ская раённыя організацыі толькі за пэрыод падрыхтоўкі і правядзеньня раённых конфэрэнцый завербавалі некалькі дзесяткаў новых членаў. Зьезд паставіў, як баявую задачу, падвоеньне радоў комсамолу Заходняй Беларусі, у першую чаргу за лік стварэньня фабрычных і батрацкіх ячэек.

Вынікі работы зьезду зьяўляюцца вялізарнейшым фактам росту баяздольнасьці комсамолу Заходняй Беларусі. У рашэньнях зьезду комсамол атрымаў бальшавіцкую зброю ў барацьбе на два фронты, за далейшае ідэолёгічнае і організацыйнае ўзмацненьне, у барацьбе за масы працоўнае моладзі і выкрыцьця соцыял і нацыянал-фашыстых, зброю мобілізацыі юных пролетарыяў і сялян супроць фашысцкай окупацыі, за нізрынуцьце фашысцкай дыктатуры ў Польшчы.

К. Прайс.

„Мы дапаможам абараняць Савецкі Саюз“

Вільня, 1931 г.

Дарагія таварышы!

Вам, вольным вучням і памоцнікам будаўніцтва адзінае рабоча-сялянскае дзяржавы, шлем мы, конфэрэнцыя левых вучняў, рэпрэзэнтуючых ўсіх рэволюцыйных вучняў Вільні, наша рэволюцыйнае віншаваньне. У выніку ўзброенага паўстаньня вашых бацькоў--рабочых і сялян--вы маеце дармовую пролетарскую школу на роднай мове дзіцяці. Рабоча-сялянская дзяржава дае магчымасьць вучыцца ўсім рабоча-сялянскім дзецям.

У фашысцкай Польшчы навука даступна толькі багатым. Рабоча-сялянскіх дзяцей і моладзь буржуазія стараецца трымаць у цемры. У школах фашызуюць і мілітарызуюць вучняў, падрыхтоўваюць да крывавай вайны супроць Савецкага Саюзу. Мы, рэволюцыйныя вучні ўсіх школ, пачынаем організоўвацца на барацьбу супроць фашызацыі і мілітарызацыі школ ня спыняючыся перад тэрорам фашысцкіх і соцыял фашысцкіх кіраўніцтваў школ. Наша барацьба шчыльна зьвязана з барацьбой рабочых і сялян за рабоча-сялянскую дзяржаву!

Будзьце павіншаваны, вольныя таварышы!

Мы дапаможам рабочым і сялянам абараняць Савецкі Саюз!

Компартыя Гішпаніі заклікае організаваць саюз „чырвоных франтавікоў“

БЭРЛІН 4.—Як паведамляюць з Мадрыда, комсамол Гішпаніі рашыў выпускаць у якасьці цэнтральнага органу газэту „Чырвоная моладзь“.

* * *

БЭРЛІН 1.—Па паведамленьням з Мадрыду, комуністычная партыя Гішпаніі выпусьціла адозву, у якой абвяшчае аб стварэньні гішпанскага саюзу „чырвоных франтавікоў“.

* * *

ЛЁНДАН Паўстанскі рух у португальскай Гвінэі (Заходняя Афрыка) працягваецца. Урадам накіравана карная экспэдыцыя супроць паўстанцаў.

ЖАЛЕЗНЫ АБРУЧ ТЭРОРУ У ПОЛЬШЧЫ ВЯДЗЕ ДА НОВЫХ РЭВОЛЮЦЫЙНЫХ ВЫБУХАЎ

Рэволюцыйны пролетарыят і сялянства пад кіраўніцтвам польскай компартыі ідуць да непасрэдных боек за ўладу, у абарону СССР, супроць інтэрвэнцыяніцкіх плянаў

САДАКЛАД СЭКРАТАРА ЦК КПП т. ЛЕНСКАГА НА XI ПЛЕНУМЕ ВККІ*)

Польская буржуазія ў тупіку крызісу

Польшча, як адно з найбольш слабых зьвеньняў капіталістычнай сыстэмы, зьяўляецца краінай, у якой асабліва ярка выступае як усеагульны пасьляваенны крызіс капіталізму, так і цяперашні экономічны крызіс, які разьвіваецца на яго грунце.

Што-ж робіць фашысцкі ўрад для зьмякчэньня крызісу? Яго актуальная програма ў гэтых адносінах зводзіцца да трох пунктаў: новыя замежныя пазыкі, захаваньне актыўнасьці, або, прынамсі, роўнавагі гандлёвага балянсу, звужэньне нажніц паміж цэнамі на прамысловыя і сельска-гаспадарчыя продукты.

Першы пункт—па думцы ўраду—зьяўляецца рашаючым. Аднак прыліў замежных капіталаў адбываецца ў вельмі абмежаваным разьмеры, ня кажучы ўжо аб ліхвярскіх умовах.

Намаганьні фашысцкага ўраду захаваць роўнавагу гандлёвага балянсу пры дапамозе крайняга протэкцыянізму натыкаюцца на рэзкае падзеньне вартасьці экспорту і ўзрастаючую процідзейнасьць іншых капіталістычных краін.

Польская буржуазія апынулася ў тупіку. Надзвычай моцны аграрны крызіс, крайняя паўпэрызацыя сялянскіх мас, значнае адставаньне ў канкурэнцыйнай барацьбе за рынкі збыту, недахват уласных капіталаў і слабы прыліў замежных капіталаў пры празьмернай марнатраўнасьці фашысцкага рэжыму—усе гэтыя фактары надзвычай звужаюць магчымасьць аслабленьня экономічнага крызісу, хаця не выключаюць частковых палепшаньняў кон'юктуры на паасобных вучастках гаспадарчага жыцьця.

Наступленьне капіталу і рэволюцыйны ўздым

Наступленьне капіталу на працоўныя масы, замаруджанае па тактычных меркаваньнях у период соймавых выбараў, праводзіцца за апошнія месяцы шалёным тэмпам. Новая атака, накіраваная літаральна на ўсе галіны жыцьця рабочае клясы і эксплёатаванага сялянства мае фронтальны, мясцамі-ж абходны, манэўраны характар.

Жабрацкія заработкі прамысловых рабочых, большасьць якіх працуе няпоўны тыдзень, фабрыканты прабуюць зноў урэзаць на 10-40 проц. У дзяржаўных прадпрыемствах заработная плата ў канцы мінулага году зьніжана 10-15 проц. На цэлым радзе фабрык (у Лодзі, Бельску, Прыморскай вобласьці) заработная плата ужо зьніжана на 7-20 проц. У найгоршым становішчы знаходзяцца сельска-гаспадарчыя рабочыя, агульная лічба якіх разам з сэзоньнікамі і лясным[і] рабочымі дасягае 1.800 тыс. і якія атрымліваюць у сярэднім па 2-3 злотых у дзень.

Зусім роспачнае становішча соцень тысяч беспрацоўных. З 370 тысяч зарэгістраваных беспрацоўных толькі 120 тысяч атрымліваюць дапамогу ў разьмеры 30 проц. ад зарплаты на працягу 17 тыдняў. Каля мільёна беспрацоўных прамысловых і сельска-гаспадарчых рабочых пазбаўлены ўсякай дапамогі.

Новае наступленьне капіталу на рабочую клясу цесна зьвязана з пазбаўленьнем яе легальных магчымасьцей барацьбы.

Тэрор, які ўзмацняецца з дня ў дзень усё мацней б'е ня толькі па рэволюцыйным авангардзе, але і па шырокіх масах пролетарыяту і сялянства. Карныя экспэдыцыі ўводзяцца ў сыстэму і перакідваюцца на карэнную Польшчу, як паказаў ход соймовых выбараў. Сыстэма „пацыфікацыі“—гэта новая рыса ў разьвіцьці фашысцкага тэрору. Зьверскія зьдзекі і катаваньні становяцца штодзённаю зьявай.

У гэтых умовах рашаючым элемэнтам радыкалізацыі мас становіцца іх адпор атакам капіталу, іх узрастаючая процідзейнасьць фашысцкаму тэрору, якая паступова пераходзіць у рэволюцыйны напор супроць усяго рэжыму фашысцкай дыктатуры.

Апошнія месяцы вызначаліся нарастаньнем забастовачнай хвалі. Большасьць забастовак адзначалася надзвычайнай упартасьцю і вострасьцю. Рад забастовак, якія пачаліся з барацьбы супроць зьніжэньня зарплаты, вылiўся ў дэмонстрацыі протэсту супроць арыштаў, у крывавыя сутычкі з паліцыяй і нападзеньне на фабрычную дырэкцыю і г. д.

Формы забастовачнай барацьбы вельмі рознастайныя, пачынаючы з італьянскай забастоўкі да захвату фабрык і масавых штурмавых выступленьняў рабочых, прычым адна форма пераходзіць у другую.

За апошнія месяцы партыя кіравала большасьцю экономічных забастовак, узмацніўшы свой уплыў сярод рабочых буйной прамысловасьці.

Рух беспрацоўных узьняўся на больш высокі ўзровень, зьяўляючыся першачарговым фактарам расхістаньня фашысцкай дыктатуры. Значна ўзмацнілася ў ім кіруючая роля компартыі.

Ня менш востра выступаюць сымптомы рэволюцыйнага ўздыму ў вёсцы. Хаця ў ім да гэтага часу пераважаюць элемэнты стыхійнасьці, аднак, і тут організацыйная роля компартыі і яе масавых прывадных пасаў павялічылася. Найбольшую актыўнасьць праяўляе сялянская бедната, вядучы за сабой зруйнаваныя масы серадняцтва. Вельмі слаба рэагуюць на падзеі с.-г. рабочыя, сярод якіх партыя яшчэ ня здолела знайсьці сабе трывалую апору. Сельска-гаспадарчы пролетарыят на даным этапе вельмі адстае ад асноўных мас сялянства.

На агульных сходах сяляне пачынаюць адкрыта галасаваць супроць фашысцкага бюджэту. У студзені-лютым б. г. у радзе валасьцей Лукаўскага, Вышкоўскага, Цеханаўскага паветаў сяляне адмовіліся плаціць падаткі, выбраўшы антыпадатковыя камітэты. У пяці валасьцёх карэннай Польшчы яны прагналі падатковых выканаўцаў. Рад падобных выступленьняў меў месца ў Заходняй Беларусі. Па-баявому праходзяць антыфашысцкія мітынгі і зьезды сялян.

Фашысцкаму ўраду не ўдалося задушыць хвалю нацыянальна-вызваленчага руху, якая паўгода назад вылілася ў простыя выступленьні на Заходняй Украіне. Значэньне гэтых выступленьняў, якія падрываюць польскую окупацыю, заключалася ў тым, што ў іх, упяршыню за некалькі год, праявіліся элементы грамадзянскай вайны. Гэта быў адзін з буйнейшых удараў па польскім імпэрыялізьме і яго антысавецкіх ваенных плянах, а таксама адзін з найбольш яркіх сімптомаў паспяваньня тэндэнцый рэволюцыйнага крызісу ў Польшчы.

Аб глыбокім рэволюцыйным зруху ў масах рабочае клясы і эксплёатаванага сялянства гаворыць паступовы адыход гэтых мас ад фашыстых, соцыял-фашыстых, народніцка-фашыстых. Ужо на соймавых выбарах выявілася амаль поўнае банкруцтва ББС, аднэй з важнейшых трансьмісій пілсудчыны да рабочых мас. Цяпер гэта партыя, каштаваўшая Пілсудзкаму вялікіх затрат, развалілася.

Аднак, не даволі быстрымі тэмпамі ідзе разлажэньне соцыял-фашысцкіх і народніцка-фашысцкіх партый. Правадыры ППС, Бунду, Вызваленьня абвастраюць опозыцыйную фразу, каб затрымаць гэты процэс і аслабіць рост комунізму. Узьнятая імі шуміха вакол Берасьця, умелае скарыстаньне судовых процэсаў і прысудаў, якія атрымліваюць рабочыя-пэпээсаўцы, дэмонстрацыйнае галасаваньне ў сойме супроць бюджэту ствараюць у масах часткова рэцыдыў ілюзій аб барацьбе ППС супроць фашызму. І ўсё-ж рух мас руйнуе перашкоды, як я ўзносяцца соцыял-фашызмам.

Разгортваньне барацьбы мас за вуліцу пачынае ўзьдзейнічаць на паасобныя зьвеньні арміі. Выпадкі парушэньня салдатамі ваеннай дысцыпліны становяцца больш частымі. Салдацкая маса заражаецца агульным нездавальненьнем і паступова пачынае рэагаваць на рэволюцыйныя падзеі.

Якавы агульныя вывады са зробленага намі аналізу зрухаў і настрояў у масах?

1) Ахопленыя рэволюцыйным уздымам, масы пролетарыяту і сялянства ўсё больш расхістваюць рамкі фашысцкага тэрору. Выступленьні рабочых (асабліва беспрацоўных) набылі больш масавы характар. Але асноўная маса яшчэ ня прышла ў рух, яшчэ ня вызвалілася ад хістаньняў.

2) Адыход мас ад соцыял-фашызму (народніцка-фашызму, нацыянал-фашызму) адбываецца больш паскораным тэмпам, але няма яшчэ бурнага адліву мас ад гэтых партый, якія праяўляюць вялікую манэўраздольнасьць. Ім яшчэ ўдаецца перахопліваць частку масы (асабліва сялянскай), якая пакідае пілсудчыну.

3) Рэволюцыйны ўздым сярод пролетарыяту су але з рухам эксплёатаванага сялянства. Аднак, увязка паміж імі яшчэ слабая.

4) Жалезны абруч тэрору і пагроза скарачваньня стрымліваюць напор мас. Але той-жа самы тэрор пры ўзрастаючым голадзе і пры закрыцьці такіх званых „дэмократычных клапанаў“ бясьпечнасьці вядзе да „нечаканых“ выбухаў, праяўленьні якіх мелі месца на Заходняй Украіне.

Новыя сымптомы разлажэньня ў фашысцкім лягеры

Экономічны крызіс і рэволюцыйны ўздым паскараюць унутранае разлажэньне фашызму.

Зьнешнім праяўленьнем унутранай барацьбы ў фашысцкім лягеры стала перш за ўсё пытаньне аб арышце і абвінаваньні „опозыцыйных“ дэпутатаў у Берасьці. Масавы протэст супроць Берасьця буржуазнай інтэлігенцыі, а таксама шырокіх колаў дробнай буржуазіі бясспрэчна сьведчыць аб узрастаючым незадаваленьні гэтай групы, якая не магла перамагчы крызіс. Гэты набываны факт, як заклікае ўрадам сацыр юрыстаў у Варшаве, выразна асьвятляе далейшае звужэньне сацыяльнай базы пілсудчыны.

Бязумоўна, пілсудчына, разьбіваючы польскую розваліваючыя фашысцкай сыстэмы, мае таксама на ўвазе італьянскі ўзор. Але яна добра сабе ўяўляе розьніцу ўмоў, якія акрэсьліваюць яе тактыку ў гэтай галіне. Адсюль перш за ўсё захаваньне парляманска-дэмократычных дэкорацый разам з соймавымі партыямі, пры незалежнасьці фашысцкага рэжыму ад парляманска-партыйных камбінацый.

Пілсудчына разумее сутнасьць опозыцыі, як грамаводзкую ў адносінах да рэволюцыйнага настрою мас, старанна аддзяляючы соймавую опозыцыю соцыял-фашысцкіх правадыроў ад рабочых пэпээсаўцаў у нізох ППС. У той час, як пэпээсаўскія рабочыя за ўдзел у дэмонстрацыях атрымліваюць катаржныя прысуды, іх правадыры, заклікаючыя да спакою, апынуліся на волі пасьля кароткатэрміновых турэмных курсаў у Берасьці.

Концэнтрацыя ўлады не супадае з консалідацыяй фашысцкага лягеру. Наадварот, у сувязі з экономічным крызісам абвастрыліся супярэчнасьці групавых інтарэсаў буржуазіі і спрэчкі паміж яе палітычнымі групоўкамі.

Узмацнілася таксама разлажэньне ў лягеры фашызму. Аднак, процэс разлажэньня фашызму не адбываецца прастолінейна, перапляцяючыся з тэндэнцыяй да збліжэньня, да ўнутранога компромісу ўнутры фашысцкага лягеру ў імя адзінага нацыянальнага фронту. У аснове гэтай тэндэнцыі ляжаць узрастаючая пагроза пролетарскай рэволюцыі ў Польшчы і шаленая падрыхтоўка да вайны супроць СССР, у якой усе групы буржуазіі шукаюць выхаду з крызісу.

Аднак, тэндэнцыя да антысавецкага збліжэньня Польшчы з Нямеччынай ня можа зьнішчыць глыбокіх польска-нямецкіх супярэчнасьцяў, што ідуць па лініі агульных супярэчнасьцяў паміж перамогшымі і перамоўшымі ў сусьветнай імпэрыялістычнай вайне і супярэчнасьцяў усёй вэрсальскай сыстэмы.

Са зробленага намі аналізу разьвіцьця экономічнага крызісу і рэволюцыйнага ўздыму ў Польшчы выцякае што тут нарастаньне элементаў палітычнага крызісу значна прасунулася наперад. Аднак, асобныя праявы палітычнага крызісу ёсьць у ступені, што далёка невыстарчальнай для таго, каб гаварыць аб гатоўнасьці рэволюцыйнай сітуацыі. Перафразуючы вядомую формулу Леніна, мы можам сказаць, што нізы ўжо ня хочуць, а вярхі ўсё менш могуць, хоць яшчэ і вымушаны па-старому. Але гэты процэс не адбываецца бурным тэмпам, такім чынам, пытаньне аб тэмпе зьяўляецца рашаючым.

Не падлягае сумненьню, што об'ектыўныя ўмовы нарастаньня рэволюцыйнага крызісу ў Польшчы больш спрыяючыя, чым у большасьці іншых капіталістычных краін: экономічны крызіс глыбейшы, рэсурсы польскай буржуазіі слабейшыя, перапляценьне аграрнага крызісу з прамысловым, асабліва вострыя ўмовы для пролетарскага руху—усё гэта спрыяючае для пролетарскай рэволюцыі.

Тым больш значным ёсьць на асноўны „суб'ектыўны“ фактар—компартыя, як кіраўнік і організатар руху, які падводзіць масы да рэволюцыйнага выхаду з крызісу, да непасрэднай барацьбы за ўладу.

Як компартыя спраўляецца са сваімі задачамі

Пасьля V зьезду (верасень 1930 г.), які завяршыў консолідацыю і акрэсьліў тэхнічную лінію партыі, роля партыі ў кіраўніцтве рэволюцыйным рухам павялічылася, яе актыўнасьць павысілася, яе ўплыў у масах узмацніўся.

Я хацеў-бы яшчэ падкрэсьліць наступныя моманты аб ролі партыі ў разьвіцьці рэволюцыйнага ўздыму.

1. Выбарчая кампанія, якая праходзіла ва ўмовах нябывалага тэрору, яшчэ больш зьвязала нашу партыю з масамі. За некалькі тыдняў да выбараў гэта кампанія набыла масавы характар. 40 тыс. подпісаў, сабраных пад сьпісамі антыфашысцкага блёку, зьяўляюцца буйным дасягненьнем нашай партыі. Амаль ва ўсіх акругах былі пададзены антыфашысцкія сьпісы. Пашырана каля 4-х пал. млн. экзэмпляраў розных выданьняў (у тым ліку 2 млн. выдана акруговымі і мясцовымі камітэтамі). Створана каля 700 выбарчых камітэтаў (у тым ліку 200 сялянскіх камітэтаў у карэннай Польшчы). Апрача таго ў 4 акругах (Варшава-прыгарадная, Лодзь, Дамброўскі басейн) створана 775 троек.

2. Значныя размеры набыла організацыя экономічных баёў, асабліва ў Верхняй Сілезіі і ў Лодзінскай тэкстыльнай акрузе.

3. Партыя мае сур'ёзныя посьпехі ў руху беспрацоўных. Наш організацыйны ахоп гэтага руху пашырыўся: у пачатку мінулага году мела ледзь ад 10 да 15 камітэтаў беспрацоўных, цяпер-жа, напярэдадні 25-га лютага, мы налічвалі 48 камітэтаў у 35 мясцох.

4. У сувязі з Бэрлінскім сялянскім кангрэсам, у часе якога створана 200 сялянскіх камітэтаў, была праведзена шырокая растлумачальная кампанія ў польскай вёсцы.

5. Партыя правяла шырокую кампанію супроць фашысцкага тэрору ў сувязі з луцкімі і лодзінскімі катаваньнямі.

6. Работа ў арміі палепшылася як у адносінах мэтодаў, так і ў адносінах удзельнае вагі ў агульна-партыйнай дзейнасьці. Наша агітацыя сярод салдат увязана з іх штодзённымі патрэбамі. Аднак, тэмп нашай вайсковай работы вельмі слабы ў параўнаньні з патрабаваньнямі ўсёй абстаноўкі.

7. У галіне нацыянальна-вызваленчага руху партыя ўзмацніла сваю работу ў Зах. Беларусі. Узмацнілася таксама работа сярод яўрэйскіх працоўных мас, дзе наша партыя займае першае месца. Аднак, КПП не аказалася на вышыні задач у адносінах да стыхійнага руху працоўных мас на Зах. Украіне. Партыя не патрапіла стаць на чале гэтага руху і падняць яго на вышэйшую ступень.

Агульныя недахопы партыі заключаюцца перш за ўсё ў тым, што, ня гледзячы на конкрэтызацыю экономічных патрабаваньняў, на большае і лепшае чым да гэтага часу прыстасаваньне тактыкі адзінага фронту зьнізу, мы яшчэ не дабіліся рашучага пералому ў організацыі самастойнай забастовачнай барацьбы. Тое-ж самае адносіцца і да вёскі. Апрача таго мы яшчэ ня выкарчавалі опортуністычных хістаньняў сярод некаторай часткі наш[ага] актыву, асабліва ў Дамброўскі[м] і Лодзінскай акругах у адносінах [да] соцыял-фашыстых. З другога бо[ку] сур'ёзнай перашкодай у пасьпяхов[ым] правядзеньні тактыкі адзінага фро[нту] зьяўляюцца сэктанцкія адносіны [у] радзе нашых нізавых організацый [да] пэпээсаўскіх рабочых. Сыстэматычн[ая] барацьба супроць правых і „левых“ сэктанцкіх праяўленьняў опортуніз[му] на практыцы—адна з неабходных ум[оў] заваяваньня большасьці рабочае кля[сы] і асноўных мас сялянства. У агульн[ым] актыўнасьць партыі яшчэ не адпа[ві]дае паскоранаму тэмпу рэволюцый[на]га руху і яго павышаным патрабава[нь]ням.

Некаторае палепшаньне мы ма[ем] сярод членскага складу партыі і ў [ра]боце яе прывадных пасаў да м[ас]. Пасьля V-га зьезду (верасень 1930 [г.]) колькасьць членаў партыі ў карэн[най] Польшчы павялічылася. З іх ка[ля] 7 тыс. знаходзяцца ў турмах.

Ударныя задачы: пашырыць про[ле]тарскую базу партыі, павярнуцца т[ва]рам да буйных фабрык, рашуча [па]соўваць актыў зьнізу, асабліва жано[к], у сувязі з ваеннай небясьпекай п[ера]воіць членскі склад партыі і органі[зац]цыйна прыстасаваць яго да ваен[най] абстаноўкі. У апошняй важнейшай [га]ліне 11 студзеньскі пленум зра[біў] значны крок наперад.

Організацыйнае становішча ком[са]молу пры некаторым палепшан[ьні] застаецца вельмі слабым.

Вельмі слабое месца, ня гледзя[чы] на рад сур'ёзных дасягненьняў, пр[ад]стаўляе організацыйнае становіш[ча] рэволюцыйных профсаюзаў.

Мы бачым, што характар наш[ай] партыі і яе організацыйны ахват [ва] ўмовах фашысцкага рэжыму—маса[вы]. Але дыспропорцыя паміж гэтым а[х]ам і яго організацыйным замацаван[ь]нем вялікая.

V зьезд партыі, уся яго работ[а], тая пасьлядоўная ўпартая бараць[ба], якую мы правялі супроць правай г[ру]пы Кастржэвы-Варскага, закончыла[ся] адрывам ад гэтай групы лепшых э[ле]мэнтаў, якія прызналі правільнай [лі]нію партыі і яе ЦК і абавязаліся [не] на словах, а на справе змагацца [за] ажыцьцяўленьне гэтай лініі.

Уплыў правых банкрутаў у пар[тыі] —мізэрны. За імі ідуць толькі тыя [дро]бнагацкія элемэнты, якія вышлі [а]выкінуты з партыі і вядуць цяпер [ба]рацьбу супроць партыі, барацьбу, як[ая] бязумоўна выкарыстоўваецца нашы[мі] ворагамі—соцыял-фашыстымі і ф[а]шыстымі.

Бальшавіцкая згуртаванасьць па[р]тыі спрыяе ўзьняцьцю яе баяздо[ль]насьці. Мы ўпэўнены, што наша па[р]тыя, ажыцьцяўляючы пастановы [V] зьезду, перамагаючы фашысцкі тэр[ор], становячыся на чале і організую[чы] кожны масавы рух, выканае тыя [ад]казныя абавязкі, якія ўскладаюць [на] яе ўзрастаючы рэволюцыйны ўзды[м], пэрспэктыва рашаючых баёў за ўла[ду] і роля перадавога атраду ў абаро[не] СССР супроць інтэрвэнцыяніцкіх п[ля]наў польскага і міжнароднага імпэр[ыя]лізму. (Аплёдысмэнты).

*) Падаецца ў скарочаным выглядзе.

„Мы, ня спыняючыся перад крывавым фашысцкім тэрорам“...

Да ўсёй рабоча-сялянскай моладзі Саюзу ССР!

Вільня, 31 г. у 13-ю гадавіну Кастрычнікавай рэволюцыі, у 13-ю гадавіну пролетарскай дыктатуры, мы, першая конфэрэнцыя Профлевіцы моладзі гораду Вільні—сэрца Заходняй Беларусі, прыгнечанай політычна, соцыяльна і нацыянальна польскім фашызмам, шлем вам, будаўнікам соцыялізму, выканаўцам вялікай пяцігодкі—наша палкае прывітаньне.

Мы, ня спыняючыся перад крывавым фашысцкім тэрорам, які нас сотнямі кідае ў турмы, уздымаем і організоўваем рабочую моладзь на аснове яе штодзённых запатрабаваньняў да барацьбы за яе ўсебаковае політычнае, соцыяльнае і нацыянальнае вызваленьне—да барацьбы за 6-цігадзінны рабочы дзень, за роўную плату, за роўную працу, за ўтрыманьне беспрацоўных на вышыні зарплаты, супроць фашысцкага цэхавага закону, які зьняволь[ва]е рабочую моладзь, супроць ф[а]шысцкай дыктатуры і яе памочн[і]каў соцыял-фашыстых, за фабр[ыкі] рабочым, зямлю сялянам, за раб[о]ча-сялянскі ўрад, за дыктатуру пр[о]летарыяту, за абарону соцыялісты[ч]най бацькаўшчыны рабочых уся[го] сьвету СССР!

Вам, таварышы, перамогшым п[ро]летарыям і сялянам-будаўнікам с[о]цыялізму-шлем мы наша палкае пр[ы]вітаньне.

Хай жыве краіна Кастрычнік[а]вай рэволюцыі!

Хай жыве рабоча-сялянская Чы[р]воная армія!

Хай жыве Сусьветны Кастрычні[к]!

Хай жыве аб'яднаная Савецка[я] Беларусь і Украіна!

Хай жыве Польская Соцыялісты[ч]ная Рэспубліка!

а новыя сотні ўдарных брыгад, за новыя тысячы юнкораў-ударнікаў

МЕСЯЧНІК ДРУКУ ПОУНАСЬЦЮ ВЫКАНАЕМ ДЫРЭКТЫВУ ЦК УсеКП(б) і КП(б)Б: У КОЖНЫМ САУГАСЕ, КОЛГАСЕ, МТС--ШМАТТЫРАЖКА АЛЬБО НАСЬЦЕНГАЗЭТА

З 20-га мая па 20-е чэрвеня г. г. пастановаю ЦК КП(б)Б абвешчан месячнік друку, які ставіць сваёй мэтай падсумаваць вынікі падрыхтоўчай масавай працы да ўсебеларускага зьезду рабселькораў.

Кожны юнкор, комсамолец, малады рабочы, батрак, колгасьнік павінен запамятаць, што на яго ўскладаецца абавязак зараз-жа разгарнуць шырокую масавую працу сярод насельніцтва па правядзеньні месячніка друку.

Кожны юнкор павінен стаць ініцыятарам правядзеньня ў жыцьцё пастановы ЦК УсеКП(б): „у кожным саўгасе, колгасе, МТС—насьценгазэта". Уцягнуць новыя сотні і тысячы ударнікаў вытворчасьці і соцыялістычных палёў у рады юнкораў-ударнікаў. Змагацца за баявыя насьценгазэты, шматтыражкі, каб яны спраўляліся поўнасьцю з сваімі задачамі, якія ўскладзены на іх у 3-м, рашаючым годзе пяцігодкі.

Вось асноўныя задачы нашых ударнікаў і юнкораў у месячнік друку.

„У нашым раёне няма юнкораў"

У сучасны момант праца з юнкорамі зьяўляецца аднэй з галоўнейшых задач комсамолу. Аднак, у ...льскім раёне ўсякая праца з юнкорамі адсутнічае. Ва ўсім раёне няма ніводнае юнкораўскае брыгады.

Толькі 4 ячэйкі выпускаюць насьценгазэту. Сэкратар РК ЛКСМБ Сьвяцінскі, тлумачыць: „няма ...у займацца гэтым пытаньнем" пропагандысты райкамолу тав. Кулікаў: „у нашым раёне юнкораў няма".

Ці не пара ўжо, каб падобныя разважаньні разам з вясеньнім сонцам выветрыліся з галавы сэкратара Райкамолу і пропагандыстага Капыльшчыны. Час ўжо разгарнуць шырокую масавую працу сярод юнкораў.

Ударная брыгада „ЧЗ" Гэнін, Росман, Батурэвіч.

асьценгазэта электростанцыі—рупар прадпрыемства

Насьценгазэта электростанцыі пры ...дзе імя Ланцуцкага (Гомель) з ...адзенымі на яе задачамі спраўляецца. Матар'ял газэты па-бальшыцку ўскрывае ўсе недахопы і ...рывы электростанцыі, жорстка ...па гультаёх, прагульшчыках і ...унох, выкрываючы конкрэтных ...бітаў зла. У заметцы „Аб экономіі вугалю", конкрэтна ўказана ...зьменшыць перажог вугалю і ...анаць загад партыі і ўраду аб ...номіі апалу.

Зараз насьценгазэта электростанцыі ўключана ў конкурс на лепшую газэту, які праводзіцца на заводзе партколектывам і шматтыражкаю „Шлях соцыялізму".

Да недахопаў газэты трэба аднесьці тое, што яна не стварае вакол сябе рабкораўскага і юнкораўскага актыву. Газэта мае усяго 16 рабкораў. Рэдколегія поўнасьцю не працуе, адгэтуль бывае некаторае спазьненьне выхадаў насьценгазэты.

Юнкор М.-С.

Замест 17—27

...чэйка пры колгасе „Іскра" ...цімскі раён) па-ударнаму рыхтуецца да юбілею „Чырвонай Зьмены". Усе комсамольцы заняты гэтай справай. Кантрольную лічбу, дадзеную РК ЛКСМБ, перавыканалі. Замест 17-ці экз. мы маем 27 экз.

Асабліва па-ударнаму распаўсюджваецца „Чырвоная Зьмена" комсамольцам Панфіловічам. Лупікоў.

олектыў комсамолу Бабруйскага комнату — кандыдат на чорную дошку

Комсамольскі колектыў Бабруйскага дрэваапрацоўчага комбінату, ...налічвае у сваіх шэрагах звыш ... комсамольцаў, выпісвае толькі ... экз. „Ч. З."

Колектыў ганебна бязьдзейнічае ...праве разгортваньня падпіскі на ...ту.

...ніводным цэху ня маецца ўпаў...ажанага „Чырвонай Зьмены". ...авы працаўнік бюро колектыву т. Рэўзіна ніякай працы не праводзіць у цэхах у галіне ахопу комсамольцаў і беспартыйнай моладзі падпіскай на „Чырвоную Зьмену".

Колектыў комсамолу Бабруйскага комбінату зуслужыў быць кандыдатам на чорную дошку за зрыў пастановы ЦК ЛКСМБ аб давядзеньні тыражу „Ч. З." да 60 тысяч.

Хазанаў.

Зажымшчык самакрытыкі Ясінскі павінен быць сурова пакараны

...Слуцкім раёне грамадзкія ор...ізацыі не аказваюць ніякай да...огі у працы насьценгазэт. Бы...оць выпадкі, калі настаўніцтва ...ест дапамогі ў працы зьнішчае ...ьценгазэты.

Піанэры Слуцку, разам са школь...амі вёскі Балочышчы, Бялін...га с-савету, выпусьцілі школь... насьценгазэту, добра крытык...шы настаўніка гэтай школы—...нскага.

Прачытаўшы гэтую заметку, ...нскі наваліўся на рэдколегію з ...розамі і патрабаваў выдаць прозьвішча аўтара.

...рыкі Ясінскага не спалохалі ...цей. Тады ён пайшоў на другі манэўр, падгаварыў настаўніцу школы Смаганкую, каб тая дапамагла яму даведацца хто напісаў пра яго допіс.

Зьявіўшыся на паседжаньне рэдколегіі, Смаганская заявіла: „Я настаўніца і сябра с-сельсавету а таму павінна ведаць, хто напісаў заметку на Ясінскага". Але рэдколегія нічога не сказала.

Ясінскі не супакоіўся, ён падгаварыў некаторую частку адсталых вучняў зьняць газэту і разарваць яе што і было выканана.

Трэба зараз-жа жорстка ўдарыць па зажымшчыках самакрытыкі —настаўніку Ясінскім.

Прыбытак.

Больш адказнасьці за працу з юнкорамі

У пэрыяд соцрэконструкцыі перад пісавым друкам стаіць цэлы рад надзвычайнейшых задач, якія патрабуюць новых форм і мэтодаў працы з юнкорамі.

Як ўжо паказала практыка, мэтод працы рабкораў ударнымі брыгадамі зьяўляецца найлепшым і надзейным.

Але на жаль прыходзіцца канстатаваць, што ў сельска-гаспадарчай акадэміі (Горкі) студкоры не ахоплены брыгадным мэтадам працы.

Усе яшчэ адчуваецца стая неарганізаванасьць. За кароткі тэрмін сарвалася некалькі нарад студкораў. На адну нараду, ня гледзячы на шырокае апавяшчэньне, зьявіліся тольк 2 чалавекі а на другую, пасьля персанальнага дагавору з кожным рэдактарам насьценгазэты (а насьценгазэт у нас 11 штук), зьявілася поўнасьцю толькі адна рэдколегія.

Такім чынам, гэтая нарада была таксама сарвана.

Асноўныя прычыны неарганізаванасьці нашых студкораў у тым, што ні стары склад рэдколегіі, ні новы, ні таксама партыйна-комсамольская арганізацыя не зьвярталі ніякай ўвагі на разгортваньне юнкор-руху у акадэміі.

Зараз-жа у зьвязку з абвешчаным месячнікам друку, неабходна разгарнуць шырокую масавую працу сярод студкораў і правесьці у жыцьцё лёзунг партыі: „Кожны юнкор—ударнік, кожны ўдарнік—юнкор"

Бурдо.

Аб працы нашай сьцяноўкі

Праца насьценгазэты ў Віцебскім Белдзяржмастацкім тэхнікуме за апошнія некалькі месяцаў стала на належную вышыню і сапраўды адпавядае свайой назве „За пролетарскія кадры".

Газэта шырока разгарнула барацьбу за ажыцьцяўленьне новых вышэйшых форм соцспаборніцтва і ударніцтва для падрыхтоўкі ўдарнага чырвонага спэцыяліста-мастака. Шырока разгорнуты рацыяналізатарскі паход за якасьць і пляны ў вучобе, за падвышэньне палітычнага ўзроўню студэнства, вядзецца рашучая барацьба з ілжэўдарніцтвам.

Практыкуецца пераклічка ўдарных пяцёрак і выклікаў на лепшае выканаваньне і пер выканаваньне вучэбных плянаў.

Насьценгазэта шырока разгарнула працу за пэдагога-ўдарніка, за больш цесную сувязь настаўніцтва з студэнтвам у іх штодзённай працы. На курсах арганізавана 3 ударных студкораўскіх брыгады імя „Чырвонай Зьмены".

Але побач з дасягненьнямі, газэта у сваёй практычнай працы мае цэлы рад недахопаў. Рэдколегія з студкораўскімі брыгадамі не вядзе ніякай працы, яшчэ дагэтуль не прапрацаваны рашэньні ўсесаюзнай нарады па разгортваньню рабселькораўскага руху і пастановы ЦК УсеКП(б).

Рэдколегія ня прымае ніякіх захадаў для ўзбраеньня кожнага студкора кіруючым матэр'ялам. Ні часопісу „Рабселькор", ні газэты „Рабселькор" ніводнага экзэмпляра ня выпісваецца. І выходзіць, што ўдарныя юнкораўскія брыгады зьяўляюцца больш рапортэрамі-рэгістратарамі фактаў, а не практычнымі памочнікамі ў выкрываньні тых недахопаў, аб якіх яны пішуць.

У. Сокалаў.

Кіруюць гуртком на паперы

Пры Стара-Дароскім доме „Культуры" організаваўся сельскораўскі гурток, але ніхто з ім ніякай працы не праводзіць. За ўвесь час існаваньня гуртка два разы праведзены заняткі і то, калі ўжо на носе была раённая нарада рабкораў і патрабавалася выпусьціць сьвежы нумар насьценгазэты.

Калі організоўваўся гэты гурток, дык абяцалі даць кіраўніцтва з РК КП(б)Б але і абяцанка так і засталася абяцанкай.

Зараз, у зьвязку з падрыхтоўкай да ўсебеларускага зьезду рабселькораў неабходна разгарнуць шырокую самаправерачную працу сярод юнкораў і даць належнае кіраўніцтва сельскораўскаму гуртку, покуль той яшчэ зусім не распаўся.

Ш. С. М.

Кіраўніцтва юнкорамі адсутнічае

Да гэтага часу Бягомльскі РК комсамолу не вядзе ні якай працы з юнкорамі раёну. Ён ні разу не абгаварыў пытаньня аб разгортваньні нізавога друку па раёну. Комсамольцаў-юнкораў па раёну, якія прымаюць удзел у раённым друку,—мізэрная колькасьць.

Бабіцкая

***

У Ельскім раёне рабселькораўскім рухам ніхто не цікавіцца Нарада, скліканая РК КП(б), сарвалася толькі таму, што ня было праведзена ніякай растлумачальнай працы, нават не ўказалі, дзе будзе праходзіць сход.

Юнкоры, якія прыходзілі на нарады, ня ведалі куды зайсьці і таму разыходзіліся па дамох.

Ці ня час ужо зацікавіцца адпаведным організацыям раёнаў разгортваньнем рабселькораўскага руху?

Сышчанка

Колектыў ЛКСМБ ф-кі „Сьцяг індустрыялізацыі" (Віцебск)

У мінулым м-цы падпіска на „Чырвоную Зьмену" выражалася ў 37 экз. К юбілею падпіску павялічылі да 130 экз. і ўзялі абавязак давесьці падпіску да 300 экз.

Да дзесяц годзьзя газэты „Чырвоная Зьмена" на ф-цы організавана 1 скразная брыгада імя „Ч. З."

У бручным цэху устаноўлена дошка з навінамі газэты „Ч. З.".

На сходзе колектыву слухалі даклад аб дзесяцігодзьдзі „Ч. З." у выніку чаго організавалі юнкораўскую брыгаду „Ч. З."

ПРАЗЬВІНЕЛІ І ПАЙШЛІ

У кастрычніку месяцы мінулага году ў Нова-Барысаве пры клюбе хэмікаў быў організаваны літаратурны гурток з 8 асоб, куды ўваходзілі лепшыя рабочыя-ўдарнікі і студэнты пэдтэхнікуму.

Было праведзена два сходы, на адным прысутнічаў прадстаўнік БелАПП'у Іл. Барашка, які абяцаў, што БелАПП будзе кіраваць працай гуртка. Але абяцанкі засталіся абяцанкамі. Вось ужо шесьць месяцаў як ніхто з БелАПП'у не зьявіўся і бюро гуртка ні разу ня зьбіралася. Акрамя першых двух сходаў гурток больш ня зьбіраўся.

Старшыня літгуртка тав. Шэмпель знарок зрывае працу. Не зьяўляецца на занятві.

Ні культпрасьветклюбу, ні БелАПП ня хочуць ведаць аб становішчы гуртка, які фактычна развaліўся, хаця рабочыя ўдарнікі і жадаюць працаваць у літаратуры.

Неабходна зараз-жа ажывіць працу літгуртка, а зрыўшчыкаў яго працы прыцягнуць да адказнасьці.

БелАПП павінен узмацніць кіраўніцтва рабочымі літгурткамі.

Мацей Чароўны.

„Тэхнікай няхай займаецца комсамол"

Парт. і профсаюзнага кіраўніцтва Віцебскага вузла тэхніка не датычыцца

Для чыгуначнага транспорту тэхніка набывае асаблівае значэньне. Здавалася-б, што партыйнае кіраўніцтва станцыі Віцебск павінна гэта разумець, але, на вялікі жаль,—не зразумела. Оргаддзел парткому станцыі Віцебск—тав. Храк заяўляе: „Тэхнікай няхай займаецца комсамол, бо мы заняты перабудовай". Калі парт'кіраўнікі не ўразумелі лёзунг партыі аб аўладаньні тэхнікай, дык ня дзіва, што профсаюзы гэтага лёзунга не пачулі. Няма ніводнага мясцкому, які-б абмеркаваў дырэктыву партыі аб тэхніцы.

Калі брыгада патрабавала абгаварыць на бюро парткому гэта пытаньне, тав. Храк адказаў: „У нас на чыгунцы ёсьць катэгорычная дырэктыва забараніць ўсякія паседжэньні у час перабудовы. Пытаньня аб тэхніцы мы ня ставілі і ня будзем ставіць пакуль не перабудуемся".

Партком ня прыслаў свайго прадстаўніка на сход комсамольскай організацыі вузла, дзе абгаварвалася пытаньне аб тэхніцы.

У выніку такіх опортуністычных адносін партыйнага кіраўніцтва, пытаньні аўладаньня тэхнікай, рацыяналізацыі, пляніваньня, вынаходніцкага руху пазбаўлены правоў грамадзянства ў агульнай суме пытаньняў па рэконструкцыі транспорту.

Свая брыгада

За шыльдай „об'ектыўных"

На пабудовах Белдзяржбуду праца па аўладаньні тэхнікай не разгорнута. Гэтае пытаньне разглядалася на сходзе комсамольскай ячэйкі, але ячэйка абмежавалася пастановай, банкрэтна-ж нічога ня зроблена.

Сэкратар комсамольскай ячэйкі Шлейфэран апраўдвае бязьдзейнасьць ячэйкі аб'ектыўнымі прычынамі, немагчымасьцю праводзіць гэтую працу за адсутнасьцю спэцыялістых.

Сярод будаўнікоў ячэйка не працуе, бо там „немагчыма праводзіць ніякай працы з-за раскіданасьці", як кажа сэкратар комсамольскай ячэйкі.

Брыгадзір Сумны

НЯ ЗАЎТРА, А СЕНЬНЯ

За клясава-насычаны, марксысцка-ленінскі зьмест мастацкай літаратуры

Абвостраньне клясавай барацьбы знаходзіць свой адбітак і ў літаратуры. На гэтым адказьнейшым вучастку клясавы вораг выступае ня з дубінкаю, ня з урэзам з-за вугла,—тут няма забойстваў. Ён выступае з ідэёвай зброяй. Ён, скарыстоўвае супроць нас мастацтва, кнігу, романы, аповесьці, вершы.

Закранаючы самыя блізкія проблемныя пытаньні, ён імкнецца іх апошліць, сказіць. Імкнецца праз мастацтва давесьці, што пролетарыят нічога не дасягнуў, што няма ніякага соцыялістычнага будаўніцтва. А калі што і паказвае новае, дык пад пунктам погляду высьмеяць гэта новае, прадставіць яго ва ўродлівых формах, шэрым, тупым, непрыглядным.

Клясавы вораг добра разумее, што рост соцыялістычнай экономікі, рост пролетарскай культуры выбівае з пад яго ног глебу, зьнішчае яго як клясу. Вось чаму ён, скарыстоўваючы ідэолёгічную зброю—літаратуру, вядзе шалёную барацьбу за сваё існаваньне, за кадры, асабліва за моладзь, за распаўсюджваньне варожае нам ідэолёгіі.

Перад намі ляжыць зборнік Ю. Лявоннага „Комсамольскія вершы“ і рэцэнзія на яго Э. Галубка, зьмешчаная ў часопісу „Маладняк“ № 2: „Гэта сёньня... а заўтра—у паход... за ўладаньне мастацкай культурай.

Па-першае нас зьдзіўляе такая пастаноўка пытаньня. Чаму гэта Э. Галубок і рэдакцыя „Маладняка“ якая зьмясьціла яго рэцэнзыю без усялякіх агаворак, адкладваюць паход за ўладаньне мастацкай культурай на заўтра? Чаму моўчкі абойдзена ў крытыцы пытаньне аб клясавасьці зьместу, клясавая вартасьць вершаў?

У зборніку „Комсамольскія вершы“ шукаеш свайго, сапраўднага, роднага, комсамольскага—таго, што „увенчвае справу соцспаборніцтва і ўдарніцтва рашаючымі посьпехамі, сугучнага дням нашае героічнае барацьбы за соцыялізм“. Кожны комсамолец у праве ня толькі шукаць, а і знайсьці ў „Комсамольскіх вершах“ сваю работу,—перамогі ўсёй комсамольскай братвы—ударнікаў, брыгадзіраў, штурмавікоў. Аднак,—дарэмныя будуць стараньні. У так званых „Комсамольскіх вершах“ Лявоннага, з бяспрынцыпных, абывацельскіх вершаваных радкоў выглядвае мешчанін Лявонны з сваімі індывідуальнымі, мяшчанскімі мотывамі: ён ня верыць —„таму, што казалі ў сумотна плакучую восень“. (Плакучая восень—кастрычнік). У яго „дзень не галосіць і ў грудзёх—залатая замець“, ён стаіць заімшэлым слупом „адзінокі на полі“, над ім —„праляцеў лёгкакрылы май“.

Назву зборніка („Комсамольскія вершы“) Лявонны скарыстаў для таго, каб дэзорыентаваць комсамол, узьвесіці на яго опортуністычны паклёп. У прыватнасьці работу комсамолу па соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі ён зводзіць толькі к таму, каб „узьняць, падвоіць ураджай“. А Э. Голубок яму акомпаніруе:—„аўтар падае нядрэнны верш „У паход“. Паўстае пытаньне што, можа быць горшае за верш „У паход“, асабліва калі адкінуць тэхніку набору слоў:

> ... „Выйдзем дружна
> За ўраджай.
> Ды атрадам,
> полем, садам'..
> Хай нясецца з краю ў край!
> Стромна, роўна
> Бязумоўна—
> Комсамол—за ураджай“. (Стар. 11).

Дзе-ж работа комсамолу па соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі—суцэльная колектывізацыя і ліквідацыя на яе аснове кулацтва як клясы.

Э. Галубку відаць таксама няма да гэтага справы. Ён навучае Лявоннага, што „трава на Беларусі расквітае ў сакавіку“, што „факстроты ня стогнуць“, „няма гнілых Парыжаў, а ёсьць адзін Парыж“ і зусім абмінае галоўнае ў вершах Лявоннага:—бяскласавасьць, дзяляцтва. Нават бязглуздзіцу ў вершы „На прызыў“, якую Лявонны выказвае словамі Петрыка, Галубок лічыць, надзвычайна рэволюцыйнымі словамі.

> Эх, Марыля, гэта сёньня...
> Ну, а заўтра—
> У паход!...
> Рыхтавацца трэба зноў нам,
> Каб спакойна жыў народ“. (стр. 19).

Які „народ“, за які народ ідзе прызыўнік комсамолец, ці проста прызыўнік і ў які паход? Гэта, па меншай меры,—політычная бязглуздзіца, палітнанісьменнасьць і нікому непатрэбны з мастацкага боку трафарэт.

* * *

Таго, што мы вырашаем грандыёзьнейшыя задачы, што ленінскі комсамол пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі сапраўды паказаў узоры героічнай адданасьці справе будаўніцтва соцыялізму—гэтага зусім ня бачыць і не адчувае Лявонны, не паказвае у сваіх „комсамольскіх вершах“. Затое ён пра свае ружовыя акуляры бачыць, што робіцца на Марсе, што калісьці, тысячагодзьдзі таму назад рабілася ў Эгіпце:

> „Там сеткі каналаў...
> Такія ў Эгіпце.
> Целамі масьцілі равы,
> Калі фэраоны трымалі у кіпцях
> Разьлівы, салдат і сады...“ (стр, 39)

„Бедным, абяздоленым рабам Марса“ ён прапануе свае паслугі і дапамогу:

> „Калі мяне возьмуць—
> Я першы паеду,
> Скрозь цемры, між'ямін і гор“.

Чытаючы гэтыя радкі, уяўляеш сабе малюнкі адпраўкі мобілізаваных комсамольцаў у Донбас на ліквідацыю вугальнага прарыву, на лесазагатоўкі ў Сахалін. Уяўляеш самаадданую, упартую работу комсамолу па ліквідацыі прарываў. Уяўляеш як „мобілізаваны“ Лявонны па іх прыкладу едзе на Марс. Але зусім нечаканана—аглушчаючы барскі піск:

> З кур'ерскім вагонам
> У госьці к суседу,
> Які за мільёны вёрст“

Падумаеш! Вот дык гатоўнасьць паехаць за мільёны вёрст.

Уявеце сабе—мчыцца „скрозь цемры, між ямін і гор кур'ерскі, а на ім накшталт „бравага салдата Швэйка“ едзе ў „цыліндры фантазія“ на Марс Лявонны расказаць, як ён на конфэрэнцыі Бязбожнікаў „у цемру адкрыўшы дзьверы“, любезнічаў з дзевай—Марыяй:

> ... „Вы, калі ласка,
> Дзева—Марыя,
> Злазьце адтуль,—
> Ня верым!
> . . . .
> Слухайце, вы, там,—
> „Нябесная“ зграя,—
> Ратунку ўсёроўна няма:
> Кіньце ману—
> яна зьнікне, растае,—
> кіньце абрыдлы туман (ст. 37)

Лявонны разадкравеніўся і ў вершы—„я ня шмат чаго хачу“. разьвесіў вюні мешчаніна.

> „Я хачу ня згубы,
> Толькі крыху радасьці,
> Ды каб тая, любая,
> Да пары ня здрадзіла-б!“

Цікава, хто гэта „ня шмат чаго хоча“. Калі сам Лявонны, ці такія якён, дык няма патрэбы аб гэтым пісаць у „комсамольскіх вершах“. Комсамолец, прасякнуты ленінскай ідэяй, жыве кожную хвіліну, кожную сэкунду справай Леніна. Комсамолу не да суму, дый наогул ён ніколі „ня схіляў галаву перад цяжкасьцямі, ён, падобна буравесьніку, у бурах клясавай барацьбы адчувае сябе ў сваёй стыхіі“. Ленінскі комсамол—не Лявонныя. Гэта ў Лявонных „жыве юнацкі ўздым на зялёнай гаці“.

Нарэшце, Лявонны дадумаўся зрабіць заказ нават БелАПП'у, у якім гэты натпінкертонаўскі „мечтательный юноша“ вызначае шляхі пісьменьніка:

> „А шляхі вядуць поэтаў
> Цераз глыбі,
> бор
> і злыя кручы!

Дзіўна,—чаму гэта і з якіх часоў шлях пролетарскага поэты вядзе праз „глыбі, бор і злыя кручы“, а не з рабочаю клясай, ня з партыяй? Ды і пашто такі „тяжеловесный“ набор слоў, нават у тым выпадку, калі Лявонны жадае даць зразумець цяжкасьць літаратурнай работы.

Для пролетарскага, комсамольскага поэты няма іншых шляхоў, акрамя адзінага шляху, па якім ідзе яго кляса, яго партыя ў бойку за канчатковую перамогу соцыялізму.

* * *

Нельга прыкрыць этыкеткаю ўсякае рызьзё, так як нельга было дазволіць выдаць „вэнігрэт“ і мяшчанскія мэмуары Лявоннага і назваць іх „Комсамольскімі вершамі“. Праўда, у нас зусім яшчэ мала літаратуры юнацкай комсамольскай, але да якога-ж часу Белдзяржвыдавецтва будзе рабіць папаўненьне яе політычна шкоднай, нікчэмнай літаратурай.

Пролетарская юнацкая, комсамольская літаратура павінна адлюстроўваць сапраўдны стан барацьбы комсамольскае моладзі з клясавым ворагам, героіку нашых будняў, справы вялікіх бальшавіцкіх перамог пролетарыяту ў соцыялістычным будаўніцтве.

Ня ныцьцё абывацеля, не мяшчанская гістэрыка перад цяжкасьцямі, ня вібрацыя індывідуальных мяшчанскіх пачуцьцяў павінны запоўніць зьмест пролетарскай літаратуры, а творчая, самаадданая дзейнасьць пролетарыяту, тая дзейнасьць мільёнаў, якая штурмуе 5-годку ў 4 гады, якая пасьпяхова вырашае задачы 3-га, рашаючага году 5-годкі, якая організоўвае псыхіку, выхоўвае новага чалавека.

С. Анісаў

На пашыраным пленуме БелАППу

На вячэрнім паседжаньні 4-га мая з дакладам аб творчых пытаньнях выступіў тав. Бэндэ.

Пленум наведаў Белдзяржтэатр, дзе глядзеў пастаноўку БДТ2 „Качагары“.

Учора на ранішнім пасяджэньні пленум заслухаў праця́г дакладу тав. Бэндэ і даклад тав. Аляхновіча аб беларускай пролетарскай поэзіі.

АБВІНАВАЎЦАЎ І СУДЗЬДЗЯЎ ШЭШКО НА ЛАВУ ПАДСУДНЫХ

Шэшка Мікола—адзін з перадавікоў новай савецкай вёскі, сын серадняка, комсамолец, колгасьнік колгасу „Комунар“, Пасецкага сельсавету, Старадароскага раёну.

Яго добра ведае „Колгасьнік Беларусі“ і „Чырвоная Зьмена“. як непрымірымага змагара.

Па дзесятках допісаў селькора Шэшкі прыняты адпаведныя меры: выяўлены кулакі, самагонщчыкі, прыцягнуты да адказнасьці хуліганы, вычышчаны з радоў партыі агенты кулакоў.

Шэшка Мікола—гэта малады ініцыятыўны хлопец, які зразумеў лёзунг партыі аб бальшавіцкай самакрытыцы і пры дапамозе пяра стаў змагацца за здаровы савецкі апарат, за калгасы.

Будучы вучнем Старадароскай сямігодкі, ён організаваў юнкораўскі гурток, быў членам школьнай рэдколегіі насьценгазэты ў вёсцы Гасьціна Пасека па яго ініцыятыве былі організаваны насьценныя газэты.

Як актыўнага комсмольца, Шэшку Міколу вылучылі летась загадчыкам Пасецкай крамы.

І вось аднойчы прыехалі ў вёскі Пасека інструктары Старадароскага райпо — Марозаў і Бахта. Маючы даўным даўно злосьць на Шэшку які выкрываў іх „работу“ (Бахта быў сэкратаром Пасецкага сельсавету і пра яго ня раз пісаў селькор Шэшка) „інструктары“ пачалі шукаць прычын, каб падарваць работу кооператара, скомпромэнтаваць яго. Доўга думалі і нарэшце вырашылі: папрасіць у Шэшкі цукерак і яец.

— Дай нам дзесятак яец,—папрасіў Бахта.

— Я ня маю права даваць,—адказаў Шэшка,—бо яйкі трэба накіроўваць у раён.

Гэта абурыла раённае „начальства“—інструктароў.

—Як гэта ты нам адмаўляеш, на якіх падставах? Хіба ты ня ведаеш, што ўсім камандыровачным можна адпускаць тавары?—Шэшка Мікола маўчаў, а пасьля прыпомніўшы, што і старшыня Старадароскага райпо вусна казаў: у паасобных выпадках можна камандыровачным адпускаць яйкі, толькі трэба рабіць 10—15 проц. надбаўкі на іх,—даў дзесятак яец „інструктарам“, узяўшы з іх 65 кап., зрабіўшы 10 проц. надбаўкі.

Пасьля „інструктары“ папрасілі яшчэ цукерак.

—Цукерак шмат няма. Грам сто магу адпусьціць.

—Давай,—адказалі і Бахта і Марозаў.

Шэшка адважыў шэсьць цукерак і аддаў іх „інструктаром“. Праз паўгадзіны яны зноў прышлі і ўжо па- сур'ёзнаму пачалі „інструктаваць“.

—Ага, ты значыць павышаеш цэны на тавары. За яйкі ўзяў 5 кап. больш і за цукеркі столькі-ж. Падпішы гэты пратакол.

Шэшка Мікола прачытаў пратакол. У ім было ўсё, што толькі можна прыпісаць кооператару, каб абвінаваціць яго. Пры настойлівым патрабаваньні „інструктароў“ Шэшка Мікола з сваімі тлумачэньнямі падпісаў пратакол.

Складзены акт быў перададзены ў праўленьне Старадароскага райпо. Адтрымаўшы „факты“ абвінавачваньня кооператара Шэшкі, праўленьне рашыла перадаць справу для ўсебаковага расьсьледваньня ў крымінальны вышук. Міліцыя занялася „высьвятленьнем“: колькі лішніх капеек узяў Шэшка за дзесятак яец і за шасьць цукерак. Дапрасілі „пацярпеўшых“ Марозава і Бахту і „злачынца“ Шэшку. Хтосьці пры расьсьледваньні гэтай справы сказаў, што Шэшка Мікола носіць боты, якія былі вызначаны ў прэміяваль- ны мясны фонд. Факт адпав сапраўднасьці: боты насіў Шэ Яго дапрасілі на якіх падст ён іх надзеў:

—Боты ўзяць мне дазволіў праўленьня райпо, ён-жа і загад гандлёвага аддзелу т. Касьцюк

Дапрасілі і Касьцюкевіча, пацьвердзіў, што такі дазвол ён праўды даў.

—Хлопец быў басы, а была сень, і я дазволіў яму ўзяць б

Міліцыя, устанавіўшы ўсе „ чынствы“ кооператара Шэ справу перадала ў Старадароскі суд.

Здавалася, што нарсуд па-б шавіцку, захоўваючы рэволю ную законнасьць, пакладзе ад канец гэтай агіднейшай справе маскаванага прасьледваньня ю ра вылучэнца—кооператара Шэ

Але ня гледзячы на ўсю ясна справы, на тое што за Шэшкам колаў ніякіх фактычна злоў ваньня ня было, што за ша месяцаў працы ў кооперацыі з ня было ні растрат, ні без падарчасьці, на што ёсьць а ведныя акты рэвізіі пасецкай мы,—Старадароскі нарсуд, стра шы клясавае чуцьцё, і ня ма ніякіх падстаў да абвінавача Шэшкі, усё-ж такі асудзіў За „перабор“ 5 капеек зр Шэшку клясава-варожым эле там і прысудзілі на 9 месяцаў мусовай работы. „Але, прыма пад увагу малады ўзрост і пер судзімасьць“ (з пастановы на ца), т. Шэшку прымусовая ра заменена 3 гадамі ўмоўна і на тара гады забаронена займаць сады ў кооперацыйных орга цыях.

Як-жа рэагавалі на ўсю агіднейшую справу райком ты і райком комсамолу прынялі яны якія-небудзь меры абароны актыўнага юнкора ві чэнца кооператара Шэшкі? Рай комсамолу, ведаючы аб што Шэшку Міколу аддалі пад не пацікавіўся за што будуць дзіць сэкратара комсамольскай я кі, актыўнага юнкора „Чырв Зьмены“, тав. Шэшку Міколу.

Я знаў, што Шэшка аддадз пад суд, пра гэта мяне па даміў па тэлефону агент к мінальнага вышуку, які ска што пра Шэшкуёсьць цікава буйная справа (!!!),--так ска сэкратар райкому комсамол опортуністы Маз.

Бюро райкому комсам „грунтуючыся“ на падсудна Шэшкі Міколы, выключыла яг радоў комсамолу, дало адв пасылцы на курсы рэдакт шматтыражак, на якія быў вы каны т. Шэшка Мікола, як акт ны селькор.

Мы патрабуем: безадкладна цягнуць да судовай адказна прасьледвальнікаў Шэшко Мік ЦК ЛКСМБ павінен прыняць ра чыя меры ў адносінах сэкра райкому ЛКСМБ—Мазэ і члена ЛКСМБ---Дубана, які, будучы ў ра-Даросткім раёне і Пасецкім прымаў удзел у выключэньні Ш ко Міколы з комсамолу, непац віўшыся сутнасьцю ўсей справ

Прокуратура рэспублікі паві рэагаваць па агіднейшую сп замаскаванага прасьледваньня кора Шэшко і адмяніць гане прыгавор Стара-Дароскага нарс

Я. Лагоўс

Старыя-дарогі

Ад рэдакцыі:

Мы атрымалі тэлеграму, у я Стара-Дароскі райкамол паведам што бюро райкамолу зьмяніла с ранейшую пастанову і пакін Шэшко ў КСМ, абвясьціўшы суровую вымову. Лічым, што Ш ко незаслужана атрымаў і г комсамольскае спагнаньне.

Адказны рэдактар МІХ. ПЛАТА

Друкарня імя тав. Сталіна. Галоўлітбел № 599